

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Bellegambe è Societate Jesu Theologi,
Enchiridion Theologo Practicum Tripartitum, De Ivbilæo
Ecclesiastico**

Bellegambe, François

Coloniæ Agrippinæ, 1700

Q. 7. An mortuo Pontifice, expiret gratia Jubilæi?

urn:nbn:de:hbz:466:1-42093

Deo reconciliationem, ut patet ex Bullis. Censendi igitur sunt nolle eos gravare supra quàm verba, quibus utuntur, propriè sonant.

Hinc colliges, quomodo Bullæ, quatenus continent Indulgentiam plenariam, & favores eligendi Confessarium qui absolvat, & vota commutet, intelligendæ sint, scilicet latè: in quantum autem injungunt certa opera exequenda, suspendunt Indulgentias in Anno sancto, excommunicant aliquos, &c. strictè sint intelligendæ.

Atque duabus hisce resolutionibus innituntur plurimæ peculiæ, quas in decursu afferemus.

Q. 7. *An mortuo Pontifice, expiret gratia Jubilei?*

Casus hic contigit anno 1592. multùmque fatigavit ingenia Theologorum; ut dicit P. Paulus Comitolus in *Responsis Moralibus* l. 1. quest. 108. quando mortuus est Innocentius IX. qui vixit in Pontificatu duos dumtaxat menses, quibus nondum exactis

indixerat, pro more Antecessorum, Jubilæum uniuersale: quod quidem in quibusdam Diœcesibus adhuc superstitè Innocentio publicatum fuerat, sed necdum peracta omnia opera; in aliis verò ne quidem publicatum fuerat.

Possèt etiam extendi casus ad Pontificem defunctum intereà dum in aliquâ Diœcesi ob certas rationes diutius esset dilata ejus Jubilæi publicatio. Nunc ad quæstionem.

R. I. Generatim; Non expirat gratia Jubilæi, si causa, ob quam concessum est, persistat post mortem Pontificis, & nihil aliud peculiare obstat. Ita cum Comitolo suprâ, sentit Gobat cap. 46.

Ratio est: Quia Jubilæum est gratia facta. Atqui gratia facta non expirat morte facientis seu concedentis; ut patet ex Cap. *Si super gratia*, De Offic. & potest. Iudicis delegati, tit. 14. in 6. & Regulâ Juris 16. in 6. Decet concessum à Principe Beneficium esse mansurum.

Et verò manifestum est ex praxi,
alias

alias quasvis Indulgentias, siue personales, siue reales, perseverare post mortem Pontificis, aut alterius concedentis, nisi quid aliud obstat.

Hinc etiam (ut obiter dicam) privilegium datum Ordini Religioso, vel etiam particulari personæ, excipiendi confessiones, absolvendi à reservatis, eligendi Confessarium, non expirat morte concedentis. Quia nempe facultas illa est gratia & beneficium actu concessum.

Unde etiam in praxi videmus, ait P. Arsdck in *Theolog. tripart. p. 3. tr. 2. c. 1. n. 9.* Sacerdotem in Cooperatorem à Parocho assumptum, eo defuncto pergere in administratione officii, quamdiu à novo Parocho non removetur.

R. 2. Si causa principalis (solet autem hæc haberi in Rubricâ seu titulo Bullarum) ob quam Pontifex concessit Jubilæum, non subsistat post illius mortem; ut, si spectavit Pontifex, in eo concedendo, Impetrationem Divinae opis ad rectè gubernandam à
sc

se Ecclesiam; tunc non potest, per se loquendo, post illius mortem illud Jubilæum obtineri. Comitulus suprâ cum præstantibus Theologis, & cum eo Gobat n. 342.

Ratio est: Quia tunc opera quæ erant præscripta, non possunt impleri ad intentionem, quam præfixerat & declararat Pontifex: & *remotâ causâ removetur effectus*, ut ait S. Thomas in 4. dist. 20. a. 5. esto persistant aliæ causæ secundariæ, seu impulsivæ.

Talia autem sunt Jubilæa, quæ concedere solent Pontifices universæ Ecclesiæ initio sui Pontificatûs, ut illud Innocentii IX. & aliorum.

Unde in hoc casu, non censetur gratia facta omninò absolutè, sed cum tacitâ determinatione ad tempus vitæ Pontificis.

Q. 8. Quid censendum de absolutionibus & commutationibus intereâ factis cum ignorantia mortis Pontificis?

R. Existimat Comitulus n. 4. ejusmodi absolutiones & commutationes esse invalidas: at Gobat n. 344.

CEN-